

P. Maklári Éva

ÚJ VILÁG SZÜLETETT

(Egy kiállítás a „nagy háborúról”)

Láttam a gonoszt,
ahogy a halálba induló vonat
lépcsőjén még vigyorogva sejlett,
papírra rajzolta a tájat
a vértócsás ereknek,
a mocsárba gázoló lábnek.

Láttam a gonoszt,
ahogy lánggá gyúrta a szétlőtt
arcokat, mellet, koponyát, ahogy
a szuronyroham fergetegében
szatyorba szedte a hadizsákmányt.

Éreztem a szagát,
az aknavetőök füstjéből áradt
a terem zajába temetkezve, ahogy a
sárba kapaszkodó kezek közül
kikotorva az élet illatát
kormos, sötét bőrre kente.

Hallottam a hangját,
a suhanást, a csattanást, a röhögését,
mikor az égbe robbant a repeszgránát,
mikor a szétszakadt gerincnek, vállnak
fájdalmát nyögték a kiüresedett ágyak.

Éreztem a könnyeket.
Arcomon folytak az anyák szeméből.
Lányok zokogása rázta a testem.

Te kétségbeesett jövő! Nyújtsd kezed a múltnak!
Egy értő párbeszéd elengedhetetlen.

Vár, 2019/3.